Zwettl, 4. Viertel 12. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31633
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

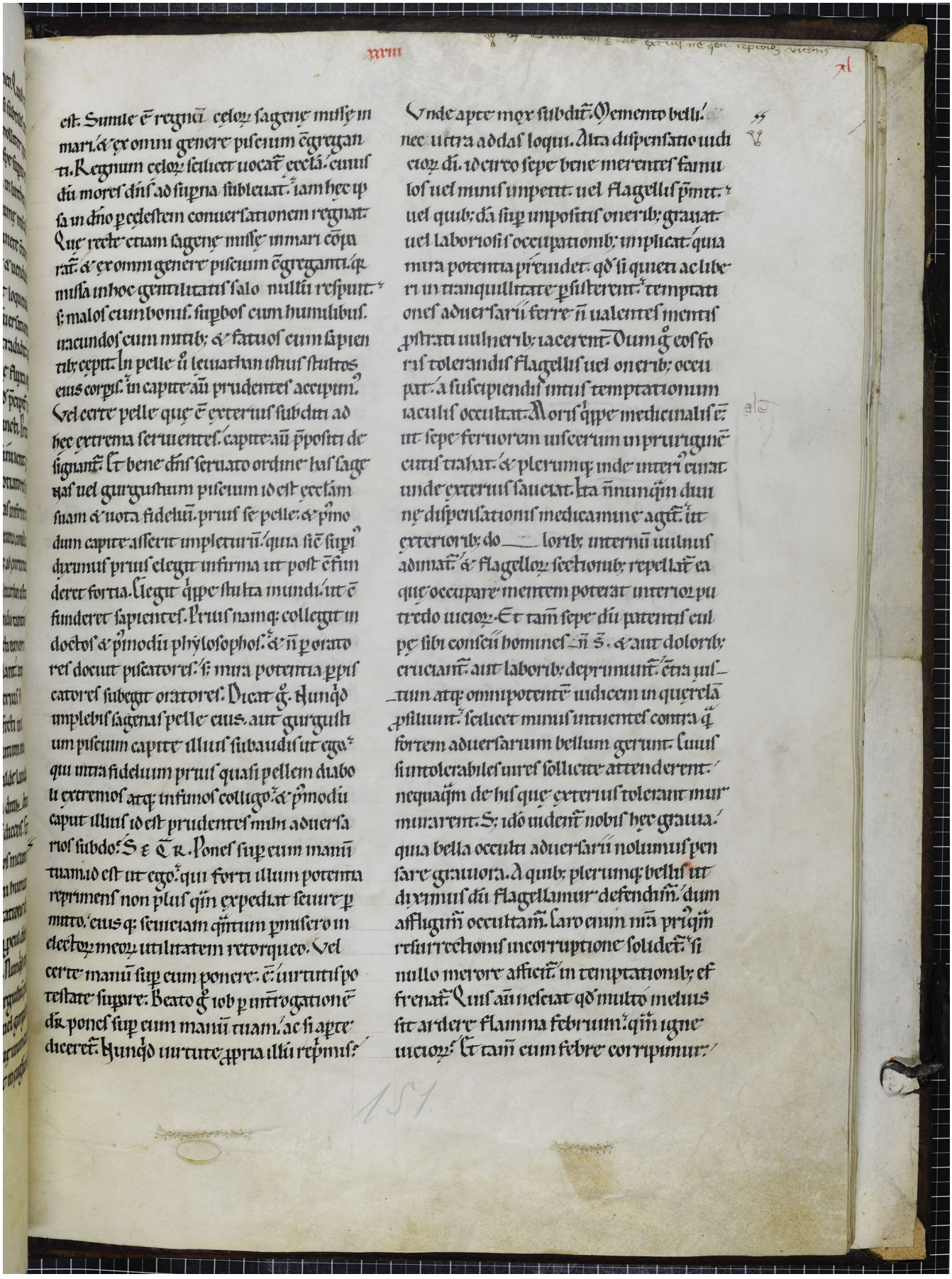

est. Sumte ē regnū celoꝝ sagenę missę in
mare. ex omni genere piscium ēgregan
ti. Regnum celoꝝ scilicet uocat ecclā. cuius
dū mores dns ad supna subleuat. iam hęc ip
sa in dño p̄ celestem conuersationem regnat.
Que recte etiam sagenę misse in mari cōpa
rat. ex omni genere piscium ēgregam. q̄
missa in hoc gen̄ mundi salo nullū respuit.
s; malos cum bonis. superbos cum humilibus.
iracundos cum mitib; & factiosos cum sapien
tib; cepit. In pelle ū leuiathan unus stultos
eius corpis. in capite aū prudentes accepim.
Vel certe pelle quę ē exterius subdita ad
hec extrema seruientes. capite aū ꝓposita de
signant. Et bene dns seruato ordine has sage
nas uel gurgustium piscium id est ecclām
suam ex uota fideliū. prius se pelle. & ꝑmo
dum capite asserit impletum. quia sic̄ supi
oribus prius elegit infirma ut post ēfun
deret fortia. Elegit q̄ppe stulta mundi. ut ē
funderet sapientes. Prius nam̄q; collegit in
doctos & ꝑmodū phylosophos. & ñ postea
res docuit piscatores. s; mira potentia ppis
catores subegit oratores. Dicat g. Hunc̄d
umplebis sagenas pelle eius. aut gurgusti
um piscium capite illius subaudis ut ego.
qui mira fideliū prius quasi pellem diabo
li extremos atq; infimos collego. & ꝑmodū
caput illius id est prudentes mihi aduersa
rios subdo. S E T R. Ponet sup eum manū
tuam. id est ut ego. qui forti illum potentia
reprimens. non plus q̄m expediat seuire p
mitto. eius q; seuiciam q̄ntum pmisero in
electoꝝ meoꝝ utilitatem retorqueo. Vel
certe manū sup eum ponere. ē iurtutis po
testate supare. Beato g iob p̄ interrogationē
dr ponet sup eum manū tuam. ac si apte
diceret. Hunc̄d iurtute ppria illū repmis.
Unde apte mox subdit. Memento belli.
nec ultra addas loqui. Ultra dispensatio uidi
cetoꝝ dī. id certo sepe bene merentes famu
los uel minus impetit. uel flagellis pmittit
uel quib; dū sup̄ impositis oneribus grauat.
uel laboriosis occupationib; implicat. quia
mira potentia p̄ceudet. q̄ si quem ac libe
ri in tranquillitate p̄sistere. tentatio
nes aduersarii ferre ñ ualentes mentis
p̄stratu uulneribus iacerent. Dum g eos fo
ris tolerandis flagellis uel oneribus occu
pat. a suscipiendis intus temptationum
iaculis occultat. Moris q̄ppe medicinalis ē.
ut sepe feruorem uisceꝝ unguine
cutis trahat. & plerumq; inde uteri cruat
unde exterius saueat. Ita ñnunq̄m dum
ne dispensationis medicamine agit. ut
exterioribus dolo[illegible]oribus interni uulnus
admat. & flagellos sectionib; repellat ea
que occupare mentem poterat interior pu
tredo uicioꝝ. Et tam̄ sepe dū patentes cul
pe sibi conscii homines [illegible] ñ s. & aut doloribus
cruciant aut laboribus deprimunt. extra qui
[illegible]tum atq; omnipotentē iudicem in querelā
p̄stituunt. scilicet minus intuentes contra q̄
fortem aduersarium bellum gerunt. cuius
sint tolerabiles uires sollicite attenderent.
nequaq̄m de his que exterius tolerant mur
murarent. S; ideo uident nobis hec grauia.
quia bella occulta aduersarii nolumus pen
sare grauiora. A quib; plerumq; bellis ut
diximus dū flagellamur defendim̄. dum
affligim̄ occultam. Caro enim mā priq̄m
resurrectionis incorruptione solidet. si
nullo merore afficit in temptationib; et
frenat. Quis aū nesciat q̄ multo melius
sit ardere flamma febrium. q̄m igne
uicioꝝ. Et tam̄ cum febre corripimur.

151